

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 13	Intern Journal nr 273/1979 TB	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Åpen
Kommer fra ..arkiv Trondheimske	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Industridepartementet	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Rapport vedr. statstøttet prospekteringsarbeide. Finnburfeltet 1976				
Forfatter Haugen, Arve		Dato 2/6 1977	Bedrift Grong Gruber A/S	
Kommune Grong	Fylke Nord-Trøndelag	Bergdistrikt Trondheimske	1: 50 000 kartblad 18231	1: 250 000 kartblad Grong
Fagområde Geofysikk	Dokument type Prospekteringsfondet	Forekomster Finnbur grube Finnbu		
Råstofftype Malm/metall	Emneord Cu Zn kis			
Sammendrag CP-målingen har gitt et godt inntrykk av de ledere det ble satset på og jordet i. Resultatet av målingene viser at skjerpesonen ved Finnbur Grube har ubetydelg dyp-utbredelse, mens Nordgangen har en beregnet større, men mer usikker utstrekning mot dypet. Nordgangens ledningsevne langs strøket er blitt godt kartlagt, og særlig øst for skjerpellet er ledningsevnen god. I samme område er det påvist en forskyvning av anomalien i forhold til TURAM-målingen. Dette er tolket som en lokal bøy på sonen. Felles for begge skjerpesoner er at de synes å ha sin ene begrensning ved en forkastning som går gjennom området, Finnbur Grube begrenset av den i sin østende og Nordgangen i sin vestende. CP-målingene viser forøvrig stor overenstemmelse med de andre TURAM-ledere som ligger nær jordingssonene. På grunnlag av CP-målingene, vil det nå være betydelig lettere å plassere de borhull som må til for å få evaluert malmpotensialet i Finnbur-feltet. Det synes som man må konsentrere seg om Nordgangen, eventuelt et dyp-reknognoserende hull under Finnbur Grube.				

Grong Gruber AS

Limingen 02.06.77

T. E. Jnr.	273	79
Mottatt	12	
Sett	6	
Besvart		311.1

RAPPORT VEDRØRENDE STATSSTØTTET PROSPEKTERINGSARBEID.

4. Finnbur-feltet.

Arbeidets gjennomføring

Det ble her gitt støtte til en geofysisk CP-måling for om mulig klargjøre hvordan man mest effektivt kan gjennomføre en borchundersøkelse av det store antall ledere, tidligere geofysiske målinger har påvist i feltet. Målingene ble utført av NGU.

CP-målingene tok utgangspunkt i de kjente mineraliseringer og i borchull boret i 1974. Før måling ble satt i gang, måtte gammelt stikningsnett gjennomfriskes.

Den første jording ble gjort i malmen i Finnbur Grube. Måleresultatet viser en sone som er ca. 500 m lang. Den malm man ser i dagen synes kan ha et dyp gående til ca. 50 meter.

Det ble deretter jordnet i skjerpet på Nordgangen. Målingene tyder her på dårligere ledningsevne enn i Finnbur Grube. Dette kan ha sammenheng med det større innhold av ZnS man har i Nordgangen.

Det geofysiske bildet antyder videre at det ved Nordgangen finnes en sone langs strøket på 4-600 m. Dyptgående av sonen er 50-120m, men påvirkning fra andre ledere gjør at det kan være feil i denne beregning.

CP målt i bh 3/74, tyder på at man er i nærheten av en leder på 60-70 m dyp i hullet.

Konklusjon

CP-målingen har gitt et godt inntrykk av de ledere det ble satset på og jordnet i. Man har fått et ganske godt inntrykk av hvor god ledningsevnen er langs strøket i skjerpesonene, og hvor langt langs strøket sonene kan følges. Videre har man fått en indikasjon på hvor langt ned dypet man kan vente den dagnære mineralisering strekker seg. Hva som ligger dypere og uten kontakt med det utgående det er jordnet i, kan denne målemetode ikke uttale seg noe om.

Resultatet av målingene viser at skjerpesonen ved Finnbur Grube har betydelig dyp-utbredelse, mens Nordgangen har beregnet større, men mindre utstrekning mot dypet.

Nordgangens ledningsevne langs strøket er blitt godt kartlagt, og særlig øst for skjerpet er ledningsevnen god. I samme området er det påvist en forskyvning av anomalien i forhold til TURAM-målingen. Dette er tolket som en lokal bøy på sonen.

Felles for begge skjerpesoner er at de synes ha sin ene begrensning ved en forkastning som går gjennom området, Finnbur Grube begrenset av den i sin østende og Nordgangen i sin vestende.

CP-målingene viser forøvrig stor øverensstemmelse med de andre TURAM-ledere som ligger nær jordingssonene.

På grunnlag av CP-målingene, vil det nå være betydelig lettere enn å plassere de borhull som må til for å få evaluert malm-potensialet i Finnbur-feltet. Det synes som man må konsentrere seg om Nordgangen, eventuelt et dyp-rekonoserende hull under Finnbur Grube

Arve Haugen